

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému M. Z. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné prejednal na neverejnom zasadnutí konanom 21. septembra 2010 v Bratislave sťažnosť obvineného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 14. septembra 2010, sp. zn. Tp 78/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. Z. sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Obvinený M. Z. je na základe uznesenia vyšetrovateľa Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia Policajného zboru – odbor Západ z 12. marca 2010, sp. zn. 26/OVK-TN-2010 v spojení s upovedomením o zmene právnej kvalifikácie skutku kladeného mu za vinu z 9. júna 2010, sp. zn. PPZ-120/BOK-ZA-2010 a uznesením zo 14. júna 2010, sp. zn. PPZ-120/BOK-ZA-2010 trestne stíhaný pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 144 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., zločin nedovolaného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/ s poukazom na § 138 písm. a/, písm. d/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. d/ Tr. zák., ktoré mal spáchať tak, ako je to uvedené v skutkových vetách už citovaných ustanovení vyšetrovateľa.

Uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín zo 16. marca 2010, sp. zn. 0 Tp 25/2010, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 17. mája 2010, sp. zn. 6 Tpo 16/2010, bol obvinený M. Z. vzatý do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že väzba obvineného začala plynúť od 12. marca 2010 8,25 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podaním zo 7. septembra 2010, sp. zn. VII/2 Gv 43/10-37 podal sudcovi pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica návrh na predĺženie lehoty trvania väzby o ďalších sedem mesiacov t.j. do 12. mája 2011.

O tomto návrhu prokurátora sudca pre prípravné konanie rozhodol uznesením zo 14. septembra 2010, sp. zn. Tp 78/2010, podľa § 76 ods. 3 Tr. por. tak, že návrhu prokurátora vyhovel a lehotu väzby obvineného M. Z. predĺžil do 12. mája 2011.

Proti tomuto uzneseniu obvinený do zápisnice o verejnom zasadnutí zahlásil sťažnosť, ktorú neskôr prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil.

Namietol v nej, že podľa jeho názoru nie sú naplnené materiálne ani formálne dôvody väzby. Úkony, ktoré je potrebné v priebehu prípravného konania vykonať je možné realizovať aj tak, že bude na slobode.

Nemal úmysel sa skrývať a ani vraždiť, jeho zámerom bolo len postrašiť poškodených, aby mu boli vrátené finančné prostriedky, ktoré vložil do spoločného podnikania. Neobstojí ani tvrdenie prokurátora, že len príchod polície do bytu poškodeného K. zabránil jeho usmrteniu. Vtedy poškodený bol už v lekárskom ošetrovaní a on sám (obvinený) mimo mesta P..

Neobstojí preto z tohto hľadiska dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., ale ani podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pretože až do zadržania sa zdržiaval na stálej adrese (podnájom u svojho brata).

Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. na podklade uvedenej sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Najvyšší súd predovšetkým zistil, že obvinený je trestne stíhaný pre skutky tak ako sú aj uvedené v napadnutom uznesení a prokurátor podal návrh na predĺženie lehoty väzby v súlade s ustanovením § 76 ods. 2 Tr. por.

Rovnako aj sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica postupoval v zmysle ustanovenia § 76 ods. 3 Tr. por. a spisový materiál bol predložený najvyššiemu súdu v lehote uvedenej v tomto ustanovení t.j. najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty trvania väzby.

Rovnako najvyšší súd nezistil ani žiadne porušenie ustanovení Trestného poriadku vzťahujúce sa k rozhodovaniu prvostupňového súdu o podanom návrhu prokurátora na predĺženie lehoty trvania väzby u obvineného.

Rovnako tak Najvyšší súd Slovenskej republiky aj pokiaľ sa týka opodstatnenosti predĺženia lehoty trvania väzby sa stotožňuje so závermi prvostupňového súdu. V predmetnej trestnej veci ide o pomerne rozsiahlu trestnú činnosť, pričom uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru Slovenskej republiky ešte zo 16. júna 2010 bolo pôvodné uznesenie o vznesení obvinenia z 12. marca 2010 rozšírené o ďalšiu trestnú činnosť, ktorá si vyžaduje vykonanie potrebného dokazovania. Okrem toho bude potrebné vykonať aj znalecké dokazovanie z oblasti lekárstva odborov psychiatrie a psychológie (obvinený pritom odmietol spolupracovať so znalcami z odboru psychiatrie) a v neposlednom rade rekonštrukciu a previerky výpovedí na mieste samom.

Okrem toho najvyšší súd zo spisového materiálu zistil, že doteraz vykonané dôkazy potvrdzujú dôvodné podozrenie, že skutky spáchal obžalovaný. Vykonané dokazovanie v nijakom smere nerozptýlilo ani dôvody pre ktoré bol obvinený vzatý do väzby t.j. z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., ktoré teda naďalej trvajú v nezmenenej podobe.

V reakcii na sťažnostné námietky obvineného najvyšší súd iba dodáva, že vzhľadom k tomu, že sú dané formálne aj materiálne podmienky väzby podľa už citovaných ustanovení Trestného poriadku nie je možné úkony prípravného konania vykonávať u obvineného na slobode.

Zo spisového materiálu je preukázateľné, že obaja poškodení – P. K. bytom v P. ul. D. a R. V. bytom H. sa aktívne bránili a obvinený bol zaistený hliadkou polície v tejto obci až po jeho zranení R. V. (č.l. 13). V tomto zmysle nie je bez významu, že obvinený mal motív na takéto konanie (údajný dlh poškodených voči nemu), pripravoval sa na spáchanie skutkov o čom svedčí aj zaobstaranie si prostriedkov (strelných zbraní).

Z uvedeného je potom preukázateľné, keďže cieľom jeho útoku mal byť aj ďalší člen spoločnosti, ktorá mu mala dlžiť peniaze a to V. R., že sú dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por., t.j. pretože existuje dôvodná obava, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu by mohol v trestnej činnosti pokračovať.

Rovnako tak je preukázateľné, že obvinenému hrozí vysoký trest, t.j. trest odňatia slobody na 20 – 25 rokov resp. až doživotný trest, teda najvyššia možná sankcia podľa slovenského trestného práva.

Táto skutočnosť spolu s tým, že obvinený je nezamestnaný, žil prechodne ubytovaný u svojho brata bez prihlásenia, neoznámil teda zmenu bydliska, odôvodňuje tiež obavu z jeho konania, ktoré je obsahom väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Najvyšší súd pri preskúmaní spisového materiálu nezistil ani žiadne neodôvodnené priesťahy v predmetnej veci. Vzhľadom k rozsahu a charakteru trestnej činnosti kladenému obvinenému za vinu a z toho vyplýva rozsah úkonov, ktoré je potrebné vo veci ešte vykonať ako bolo už uvedené vyššie, je objektívne zistenie prvostupňového súdu, že jej objasnenie nebude možné ukončiť len v rámci základnej lehoty trvania väzby.

Vzhľadom na to a na rozsah dokazovania, ktoré je potrebné ešte vykonať hrozí preto aj podľa názoru najvyššieho súdu, že prepustením obvineného na slobodu bude podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania tak ako ho má na mysli ustanovenie § 1 Tr. por.

Z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie zodpovedá zákonu, a preto najvyšší súd sťažnosť obvineného M. Z. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 21. septembra 2010

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková